

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **G. J. (J.)**

skazanego za czyny z art. 148 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 października 2022 r.

w kwestii wznowienia z urzędu

postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 maja 2007 r.,

sygn. akt II AKa 50/07, częściowo zmieniającym wyrok

Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 11 lipca 2006 r.,

sygn. III K 33/05,

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

1. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec G.J. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 maja 2007 r., sygn. akt II AKa 50/07,

2. obciążyć Skarb Państwa wydatkami postępowania w kwestii wznowienia postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 lipca 2022 r. (data wpływu) skazany G. J. wniósł m.in. o „wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem skazującym

Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22.05.2007 r., sygn. akt II AKa 50/07 w trybie jak wyżej z powodu na nieważność wydanych wyroków, tj. na podstawie art. 439 k.p.k.” (część wniosku dotycząca postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22.04.2009 r., sygn. akt II AKa 40/09, została zarejestrowana pod sygn. III KO 90/22) . W treści uzasadnienia wniosku wskazał, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Kielcach doszło do rażącego naruszenia art. 439 k.p.k. poprzez wadliwe wskazanie składów sędziowskich z uwagi na to, że: 1) brak jest w aktach sprawy o sygn. akt III K 33/05 zarządzenia o wyznaczeniu sędziów ławników, 2) w zarządzeniu z dnia 21 maja 2005 r. nie wyznaczono imiennie sędziego delegowanego, a nadto delegacja sędziego A. P. do orzekania w tym procesie została wydana dopiero w dniu 11 lipca 2005 r., przy czym został on wskazany do konkretnej sprawy, a Prezes Sądu Okręgowego w Kielcach nie dysponował zgodą tego sędziego na orzekanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie przypomnieć należy niebudzący w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego fakt, że wznowienie postępowania z powodu uchybień stanowiących bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 § 1 k.p.k. możliwe jest wyłącznie z urzędu. Powyższe oznacza, że strona nie dysponuje w tym zakresie własnym wnioskiem o wznowienie postępowania i nie jest legitymowana do złożenia takiego wniosku przy zachowaniu wymogów przewidzianych w treści art. 545 § 2 k.p.k. Może natomiast, korzystając z uprawnień wynikających z dyspozycji art. 9 § 2 k.p.k., zasygnalizować Sądowi istnienie takich uchybień, co wywołuje potrzebę podjęcia rozważań w zakresie przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. Tak właśnie, jako inicjatywę z art. 9 § 2 k.p.k., Sąd Najwyższy potraktował „wniosek” skazanego G. J.

W przedmiotowej sprawie rozpoznano kasację obrońcy G. J., którą postanowieniem z dnia 4 grudnia 2007 r., sygn. akt IV KK 384/07, oddalono jako oczywiście bezzasadną, zaś postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2012 r., w sprawie IV Ko 8/12, oddalono wniosek obrońcy skazanego o wznowienie tego postępowania z uwagi na „nowe fakty i dowody”.

W związku z aktualnym pismem sygnalizującym potrzebę wznowienia postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w

postaci „nienależycie obsadzonego sądu” wskazać należy, że ponowna analiza akt przez Sąd Najwyższy nie potwierdziła jej istnienia.

W istocie w sprawie III K 33/05 nie wydano odrębnego zarządzenia o wyznaczeniu ławników: W. B., A. G. i J. C. (oraz dodatkowego ławnika W. G.), zaś zarządzenie z dnia 21 marca 2005 r. o wyznaczeniu składu orzekającego poza wskazaniem z imienia i nazwiska przewodniczącego i sprawozdawcy nie zawiera imienia i nazwiska sędziego delegowanego (k. 3645). Początkowo w sprawie oprócz sędziego A. K. (przewodniczącego i sprawozdawcy) do składu wyznaczono sędziego delegowanego J. K. (z jego udziałem odbyła się rozprawa z dnia 14 czerwca 2005 r.). Następnie do sprawy delegowano w dniu 11 lipca 2005 r.

SSR A. P. (k. 3748). Delegacja ta dotyczyła tylko tej jednej sprawy o sygn. III K 33/05 i została wydana przed rozpoczęciem przewodu sądowego w dniu 16 sierpnia 2005 r. (k. 3759). Skład orzekający pozostawał niezmienny od rozpoczęcia przewodu sądowego aż do wydania wyroku w dniu 11 lipca 2006 r. (k. 4006). Wskazane okoliczności nie stanowią bezwzględnych przyczyn odwoławczych, lecz działania zgodne z obowiązującą wówczas procedurą i praktyką w zakresie organizacji pracy w sądzie. Wyjaśnić w tym miejscu ponadto należy, że Prezes Sądu Okręgowego nie musiał dysponować odrębnym dokumentem o wyrażeniu przez sędziego delegowanego „zgody na orzekanie”, by uznać, że skład orzekający został obsadzony poprawnie.

W świetle powyższych rozważań, skutkujących wnioskiem o niezaistnieniu w niniejszej sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w związku z niedopatrzeniem się żadnej innej podstawy z art. 439 § 1 k.p.k., skutkującej potrzebą wznowienia postępowania, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k., stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

O wydatkach związanych z niniejszym postępowaniem Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 638 k.p.k.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[as]